

naravnost izsiljuje dejstvo, da je istotako vestno pripravil tudi dele štafaže. Ta ni sicer nikjer brez pomena in zveze z glavno mislijo, a postranska stvar ostane vendarle. V ozadju na desni plati podobe stoji ženska z otročičem v naročju. In glavico tega otročiča imamo v treh zasnovah ohranjeno (pod. št. 9 in 9 a).

Sklepno redakcijo tega trudapolnega proučavanja nam kaže izvršena slika v Šmartnu pod Šmarno goro. Najodločilnejša izprememba se je uveljavila v skupini bolnice. Šubic je opustil tu vse, kar more mikati umetnika; mož, ki kleči poleg bolnice in jo dviga, ni več opora, moč, ki izrablja svoje fizične sile samo za to, da drži onemoglo bolnico pokoncu, ampak vdan, ljubeč oče ali sorodnik, ki ga prevevata skrb in strah, ki ga napolnjuje zaupanje v moč svetnikove priprošnje. Ob vzglavje je stopila ženska, sestra ali sorodnica, ki priporoča bolnico sv. Martinu, vidno prežeta notranjih stisk, a tudi trdne vere na pomoč po svetnikovi priprošnji.

Podoba je cerkvena, verska. Ta se ni dala kopirati po naravi in njej se ni dala navdahniti

Ako bi obstali pri tej sliki, bi premotrili samo enostransko globoko čustvenost Janeza Šubica. Ne dá se sicer izčrpati ob par primerih, a zaslutiti

10. Študija za risbo „Dva studenca“. (Prva zasnova.)

9a. Študija otroške glavice za sliko sv. Martina.

čutna ubranost umetnikove duše tistega hipa, ko je slika nastajala: ta prizor je moral poteči iz umetnikovega čuta in iz njegove fantazije i po vsebini i po obliki. Ni čuda, da je moral naš Šubic zmochi tako ogromno delo priprav v to, da je dal vsej sliki tisto obliko, katero je sam zrl v svoji duši, in da je izvršil podobo tudi za poznejše dobe in za druge ljudi, da se ob njej izpodbujajo in obenem etično naslajajo.

bo mogoče to notranje bogastvo, ako proučimo nakratko še par drugih, izvenverskih primerov.

Leta 1878. je izvršil Janez Šubic več podob na podstavu slovenskih in drugih pesnitev. Med temi eno po Jenkovi pesmi: »Dva studenca«; po Schillerjevi »Der Gang nach dem Eisenhammer« je narisal prizor Jurij Šubic. Te dve še premotrimo.

Ko je prečital Janez Jenkovo pesem, mu je stopila simbolika njena z vso jasnostjo v realnih